

Dr Gary Meadors, 1 Koryntian, wykład 25, 1 Koryntian 11:2-34. Odpowiedź Pawła na pytania dotyczące publicznego kultu. 1 Koryntian 11:2-15, część 1

Mężczyźni i kobiety w publicznym kulcie

© 2024 Gary Meadors i Ted Hildebrandt

To jest dr Gary Meadors w swoim wykładzie na temat Księgi 1 Koryntian. To wykład 25, 1 Koryntian 11:2-34, Odpowiedź Pawła na pytania o publiczne wielbienie, 1 Koryntian 11:2-16, Mężczyzna i kobieta w publicznym wielbieniu przed Bogiem, Część 1.

Witamy ponownie na naszych wykładach na temat 1 Koryntian.

Dzisiaj zajmiemy się 1 Listem do Koryntian rozdziałem 11. Rozpocznijmy ten rozdział i będziemy mieć w nim dwie lub trzy sesje. Pod wieloma względami 1 List do Koryntian 11 może być najtrudniejszym rozdziałem w Księdze 1 Listu do Koryntian do interpretacji.

Część z tego dotyczy pewnej dwuznaczności fraz i terminów co do tego, co oznaczały w czasach i przestrzeni Pawła. Część z tego wynika z dużego zainteresowania tym rozdziałem ze strony głównych organizacji w debacie na temat płci, szczególnie w USA. Być może stworzyli tyle samo problemów interpretacyjnych, ile rozwiązali, ale z pewnością poruszyli wiele kwestii związanych z nauczaniem Pawła na temat mężczyzn i kobiety, a w szczególności mężczyźni i kobiety, męża i żony.

Więc zaczynamy ten rozdział. Powinieneś mieć w posiadaniu pakiet notatek, pakiet notatek numer 12, który jest początkiem 1 Koryntian rozdział 11. To jest właściwie nasz 25. wykład z 1 Koryntian.

Zaczyna być tak, jak myślałem. Myślałem, że będziemy mieć około 30 sesji, aby przebrnąć przez tę książkę. Ale kiedy kontynuuję pracę nad nią z wami, jestem po prostu zdumiony, ile informacji jest na temat 1 Koryntian.

Nie tylko mam ważne komentarze, o których wspomniałem, mam też całe stosy artykułów w czasopiśmie. Nie jestem w stanie przeczytać wszystkiego, co mam, w przestrzeni, którą mam na to. Ale taka jest droga Biblii.

Gdyby tak nie było, mielibyśmy mniej niż boską księgę, prawda? To dążenie do poznania, które jest częścią wypełniania faktu, że zostaliśmy stworzeni na obraz Boga, a On dał nam to zadanie, aby poznać Go poprzez Jego słowo. Tak więc 1

Koryntian 11 zaprowadzi nas do innego aspektu tego. Tak jak to robiłem, podkreślam kwestie w notatkach i udzielam wam odpowiedzi.

Czasami zadaję więcej pytań niż odpowiadam. To typowe. Właściwie, myślę, że to znak dobrego nauczania, ponieważ jeśli jesteś dobrym uczniem, twoją największą cechą jest ciekawość.

Masz ciekawość, by wiedzieć i szukać, aż znajdziesz jakieś odpowiedzi. 1 Koryntian 11 da ci wszystko, czego chcesz w tym względzie, ponieważ będzie dla ciebie wyzwaniem, by czytać szeroko i wielokrotnie, by zrozumieć niektóre kwestie. Zobaczmy, czy możemy to zacząć i skierować cię we właściwym kierunku.

Dobrze, strona 134, pakiet notatek 12. Zauważysz, że cyfra rzymska 4 odnosi się do odpowiedzi Pawła na ten pisemny komunikat w rozdziale 7 i wersecie 1, kiedy mówiliśmy o rzeczach, o których napisałeś. W numerze A odpowiedź Pawła na kwestie seksu i małżeństwa znajduje się w rozdziale 7, a odpowiedź Pawła na kwestię jedzenia składanego w ofierze bożkom znajduje się w rozdziałach od 8 do 11.

Teraz C, odpowiedź Pawła na pytania o publiczne nabożeństwa w rozdziale 11. Teraz rozdział 11 obejmuje dwie rzeczy. Obejmuje mężczyzn i kobiety w publicznym nabożeństwie, a następnie obejmuje kościół w odniesieniu do zgromadzeń wokół Wieczery Pańskiej w drugiej połowie tego rozdziału.

Wskazano, że nie ma *peri de*, aby rozpocząć ten rozdział, i w związku z tym niektórzy podnieśli kwestię, czy oni zadali to pytanie, to znaczy Koryntianie, czy też Paweł poruszył tę kwestię, ponieważ wie, że jest to problem i dlatego zamierza się nim zająć. W tym momencie jest to nieistotne. Mamy to i zajmujemy się tym.

Kolejność traktowania tego tekstu jest nieco trudna, ponieważ mamy wiele rzeczy do omówienia. Mamy pewne głębokie kwestie związane z historycznymi i kulturowymi uwarunkowaniami. Mamy kwestie związane z użyciem terminów, a potem mamy tylko sam kontekst, od którego powinniśmy zacząć, i spróbujemy to zrobić.

Teraz wszystkie kwestie muszą być rozpatrywane niemal w tym samym czasie. To ogromna sprawa do kontrolowania. Biorąc pod uwagę złożoność 1 Koryntian 11, 2 do 16, tylko tych wczesnych wersetów, w obecnej debacie ewangelicznej na temat płci, zajmujemy się tą sekcją w trzech ruchach.

W pierwszym ruchu spróbujemy wykonać podstawową lekturę tekstu, w której poruszymy pewne kwestie i udzielimy na nie odpowiedzi. Następnie przyjrzymy się historycznej rekonstrukcji kulturowej, która została wprowadzona, aby pomóc nam w tych szczegółach, ale myślę, że dobrze jest przyjrzeć się szczegółom. Następnie przyjrę się, jak niektórzy wyobrażali to sobie na podstawie swoich historycznych prezentacji kulturowych.

Po trzecie, dam ci kilka informacji o kwestii płci i debacie na temat płci. To jest szczególnie amerykańskie, skupione na USA, ale dobrze byłoby, żebyś miał te informacje do przemyślenia. Nie będziemy dużo o tym mówić, ale dałem ci kilka ważnych dokumentów, które możesz zbadać, jeśli ich jeszcze nie masz lub nie możesz ich samodzielnie znaleźć.

Zacznijmy więc od podstawowej lektury tekstu w kontekście. Ta sekcja, 11, 2 do 34, dotyczy publicznego nabożeństwa. W pierwszej części widzimy pewne kwestie dotyczące mężczyzn i kobiet, a w drugiej części widzimy prawdopodobnie miłe wprowadzenie do miejsca, w którym się spotykali.

Byli w domach patronów i zobaczymy to w kontekście pytania o Wieczerzę Pańską i wczesne zgromadzenie. Przede wszystkim mężczyźni i kobiety w uwielbieniu przed Bogiem, 11:2 do 16. Jak wspomnieliśmy, ogólny kontekst to publiczne uwielbienie.

Było trochę pisania. Jest tak wielu, którzy próbowali poradzić sobie z niektórymi trudnościami tego rozdziału, że stworzyli również pewne soczewki, przez które czytają rozdział, a niektórzy stworzyli soczewki, że jest to prywatne, a nie publiczne, i tak dalej, i tak dalej. Ale większość nadal uważa, że mówimy o publicznym nabożeństwie, kościele, gdy jest zgromadzony, bez względu na to, jak wiele ich jest.

Struktura sekcji nie jest aż tak trudna, ale dzielę się z wami kilkoma uwagami. Są one raczej do przemyślenia na własną rękę podczas medytacji nad tymi tekstami, ale mimo to pozwólcie mi wyróżnić niektóre z nich. Na tym etapie naszych badań szukamy podstawowego układu faktów i przepływu tekstu.

W tym momencie wysoce kontrowersyjne terminy zostaną odłożone, dopóki nie przejdziemy do tych aspektów. Przede wszystkim Fee, który jest uczonym zielonoświątkowym o niemałej renomie i jest również egalitarystą, użyje tych terminów, ponieważ odnoszą się one w dużym stopniu do interpretacji 1 Koryntian 11. Są hierarchialiści, komplementarianie i egalitaryści.

Prawdopodobnie użyłbym terminów hierarchiczny i egalitarny, a komplementarny zostawiłbym pośrodku, co wyjaśnię później, gdy przejdziemy do tych terminów bardziej szczegółowo. Hierarchiści mają pogląd na mężczyzn nad kobietami. Egalitaryści mają bardziej wyrównujący pogląd, że mężczyźni i kobiety są równi, ale mają różne stworzone role do spełnienia.

Teraz, w strukturze strukturalnej Fee, mamy podział składający się z trzech części. Chcę, abyście zrozumieli 11:3 do 16. 11:7 do 12, wyjaśnienie mężczyzn i kobiet oraz problemu publicznego oddawania czci w odniesieniu do tego, jak odnoszą się oni do Boga i jak odnoszą się do siebie nawzajem.

Następnie 11:13 do 16, wezwanie do rozeznania nauk Pawła. To w zasadzie zachodni układ akapitów. Nie zdziwiłbym się, gdyby te nie pasowały, a widzę, że pasują.

Paragrafy, które są w New International Version. Praca nad paragrafami, a Fee, nawiasem mówiąc, jest trochę zwolennikiem tego w swojej książce Exegetical Guide to the New Testament. Kładzie duży nacisk na paragrafy, a są one bardzo ważną częścią znajdowania struktury.

Potem jest Fitzmeyer . Fitzmeyer jest interesujący, ponieważ jako rzymski katolik wiesz, że podejście do tego bardzo tradycyjnie pod względem roli mężczyzn i kobiet, a prawdopodobnie hierarchicznie w pewnym sensie, jeśli nie całkowicie. Nie zawsze pokazuje swoją rękę w tych kwestiach, ponieważ Fitzmeyer , nazywam go Kowalskim Piątkiem komentarzy.

To był serial telewizyjny wiele, wiele, wiele dekad temu, w rzeczywistości, o policjantach, którzy wychodzili, badali i przesłuchiwali ludzi, a Joe Friday był tym facetem, który chciał faktów. Nie chciał opinii ludzi: faktów i tylko faktów.

Cóż, Fitzmeyer jest bardzo taki. Jest historyczno-krytycznym uczonym i ma tendencję do poszukiwania takich elementów, zamiast próbować teologizować lub być nadmiernie hermeneutycznym. Tak więc perspektywa Fitzmeyera jest rozbita na mniejsze części.

11:3, programowe stwierdzenie, które jest podstawową zasadą teologiczną Pawła, i moglibyśmy przeczytać ten tekst, aby zobaczyć, o czym mówi tutaj. Nie wiem, dlaczego nie dodał wersetu 2. Chwałę cię, przeczytam werset 2, chwałę cię za to, że pamiętasz o mnie i wszystkim, i za trzymanie się tradycji tak, jak ci je przekazałem. Werset 3, ale chcę, abyś zdał sobie sprawę, że głową każdego mężczyzny jest Chrystus, a głową kobiety mężczyzna, a głową Chrystusa jest Bóg.

Werset 3 zbiera razem kwestię głowy i trzech składników, z których dwa są szczególnie kontrowersyjne w tym tekście, czyli mężczyzna i kobieta. Następnie 11:4 do 6, teza Pawła przedstawia różnicę między głowami mężczyzn i kobiet w publicznej modlitwie i uwielbieniu w sposób retoryczny. 11.7 do 9, jego argument wyjaśniający potwierdza związek między kobietami i mężczyznami.

Teraz przyjrzymy się temu szczegółowo, ale to tylko spojrzenie na strukturę. 11.10, który jest niezwykle ważnym wersem, końcowym stwierdzeniem od 3 do 9, obowiązek kobiety posiadania autorytetu na lub nad głową. Słowo na lub nad jest bardzo kontrowersyjne; odnosi się do przyimka i zobaczymy to, gdy do niego dojdziemy.

W tym wersecie występuje również fraza z powodu aniołów. 11:11 i 12, kwalifikujący kontrargument Pawła w Panu, odpowiadający 7, przepraszam, werseom od 7 do 9 i

odzwierciedlający odrobinę możliwego chiasm. I 11.16, napomnienie oparte na dyscyplinie kościelnej, końcowy werset fragmentu, który jest w pewnym sensie równie kłopotliwy jak reszta.

Fitzmeyera dotyczące poglądu na znaczenie tego tekstu flirtuje z jego konstrukcją interpretacyjną. Jego paradygmat jest przedstawiony w pięciu argumentach, pięciu powodach, dla których kobieta nie powinna się modlić ani prorokować. Mówi o zgromadzeniu kultowym; użyjemy tego terminu kultowy; oznacza on po prostu religijny, jeśli wolisz, z odkrytą głową.

Przede wszystkim, biblijnie, kolejność stworzenia opisana w historii Genesis ujawnia, że kobieta została stworzona dla mężczyzny, aby była jego towarzyszką i pomocnicą. Stąd, jako chwała mężczyzny, powinna zakrywać głowę. Teraz, to bardzo często się pojawi, gdy się w to zagłębimy.

Głowa kobiety reprezentuje mężczyznę, a w kulcie nakrycie tej głowy ma na celu zredukowanie mężczyzny w kontekście kultu. Natomiast głowa mężczyzny to Chrystus, a jego głowa jest odkryta, aby promować Chrystusa. To wszystko jest dużą częścią obrazowania tutaj.

Teologicznie uporządkowane zwierzchnictwo Boga, Chrystusa, mężczyzny i kobiety wymaga zasłaniania. Istnieje hierarchia, która jest w to zaangażowana, stworzona hierarchia, według Fitzmeyera. Socjologicznie, konwencja oparta na samej naturze uważa odkrytą głowę kobiety w takiej sytuacji za wstydliwą i hańbiącą.

Teraz wrócimy do pytania, dlaczego ona w ogóle to zakrywa? Dlaczego to może być wstyd lub hańba? Jako kwestia dyscypliny kościelnej, kościoły Boga nie mają takiego zwyczaju, jak odkryte głowy kobiet podczas modlitwy w zgromadzeniu powołaniowym. Werset 16 to kłopotliwy fragment i przyjrzymy się mu później.

Są dwa ujęcia tego, jak możesz sobie wyobrazić, na końcu fragmentu. A potem werset 10 jest z powodu aniołów i ich roli w tym wszystkim. Podejmiemy to, płynąc przez tekst.

Garland, jest południowym baptystą, ale należy do postępowej części grupy południowych baptystów. W tym sensie jest egalitarny. Większość południowych baptystów byłaby hierarchiczna w pewnym sensie, ale on jest egalitarny, uczy w, był w Southern Baptist Seminary w Louisville, został stamtąd przeniesiony i od dłuższego czasu jest w Baylor College w Waco.

Streszczenia rozdziałów Garlanda są zawsze opłaczalne do przeczytania, a ja już o tym wspominałem. Garland zwraca uwagę, że Paweł nie próbuje ustanowić hierarchii płciowej w tym tekście, ale jedynie nakazuje kobietom uczestniczyć w publicznym nabożeństwie w ramach ich wrażliwości kulturowej. Myślę, że to bardzo ważne i

choć może być lub nie być konsekwentny w tej obserwacji, gdy zajmuje się tekstem, faktem jest, że musimy podejść do tego tekstu czysto, a jest to niezwykle trudne w obecnym kontekście kulturowym Ameryki i być może innych części świata pod względem roli kobiet w posłudze.

Ameryka ma pewne silne tradycje tego hierarchicznego poglądu, który chce, aby kobiety były pod władzą mężczyzn, absolutnie, i jest to sprzeczne od dziesięcioleci z kilkoma grupami, które wskażą ci później, jeśli chodzi o rolę kobiet w odniesieniu do posługi, a jeśli zbyt wcześnie przenosisz tę debatę do 1 Koryntian 11, wprowadzasz soczewki, które włączają tekst do twoich kategorii, zanim spojrzysz na tekst w czystszy sposób, w ich być może oryginalny sposób, z którym miał do czynienia Paweł, i zbyt wcześnie wprowadzasz własną teologię, aby mieć na nie wpływ. Musisz być z tym bardzo, bardzo ostrożny. Bezpośrednie nauczanie poprzedza kreatywne konstrukcje, a przynajmniej zauważył, że nie próbuje tutaj ustanowić hierarchii płci.

Teraz, to byłoby silne stanowisko hierarchiczne, że tak jest, ale komplementarianie po progresywnej stronie komplementarianie i egalitaryści bardzo podkreślają, że nie jest to tekst, który powinien być używany do zastraszania kobiet, aby podporządkowały się mężczyznom, ale jest to tekst, który należy rozpatrywać z punktu widzenia roli mężczyzn i kobiet w publicznym kulcie i ich autorytetu lub prawa do uczestnictwa. Garland, tym razem, to nie Talbot, Talbert, ale to Garland daje nam chiasm na temat struktury naszego tekstu od 2 do 16, i możesz to zobaczyć tutaj. Nie będę ci tego wszystkiego czytał, ale zauważysz, że kluczowy werset, werset 10, pojawia się w środku.

Centralnym twierdzeniem jest to, że z tego powodu kobieta powinna mieć władzę nad swoją głową. Uważam to za całkiem interesujące, szczerze mówiąc, i myślę, że wspiera to również silne prawdopodobieństwo struktury chiastycznej, ponieważ logika tekstu kończy się w wersecie 10. Dobrze, strona 136.

Ci trzech główni interpretatorzy, Fee, Fitzmeyer i Garland, ilustrują przepływ tego tekstu. Przepływ jest dość prosty. Diabeł tkwi w szczegółach, a nie w dużym fragmencie, mimo że szczegóły pomagają nam dotrzeć do dużego fragmentu, a gdy to zobaczymy, pomagają nam dotrzeć do szczegółów.

To jest i to, i to. Przyjrzyjmy się teraz tekstowi w jego własnym przepływie. W 11.2, werset 2 rozpoczyna nas, jak czytałem przed chwilą.

Chwałę cię, mówi Paul. Zauważ, że nie mamy *peri de*. Paul nie używa tutaj sloganu, aby wprowadzić temat.

Dlatego niektórzy podnoszą kwestię, czy Koryntianie napisali do niego o tym, czy też on to wprowadza, ponieważ wiedział, że tego potrzebują. To nie ma tu znaczenia, ale

mimo wszystko jest to słuszna uwaga. Chwalę cię za to, że pamiętasz o mnie we wszystkim i trzymasz się tradycji tak, jak ja je tobie przekazuję.

Teraz spójrzmy na to. To bardzo interesujący początkowy werset dla tej sekcji. Termin tłumaczony jako tradycje i tradycja nie jest złym słowem w Biblii i tutaj jest.

Jest używany jako termin techniczny zarówno w judaizmie, jak i w Nowym Testamencie. W judaizmie był używany do ustnego przekazywania nauk religijnych. Paradoseis jest terminem greckim.

Tradycje te były ustnym przekazem nauk religijnych i żydowskich tradycji, zarówno Starego Testamentu, jak i tego, co nazywamy Judaizmem Drugiej Świątyni, który zaczyna się w III wieku p.n.e., mniej więcej w tym czasie, może trochę wcześniej, wraz z deportacjami do Babilonu, zniszczeniem świątyni i rzeczami tego typu. Ale naród żydowski stworzył bardzo duży zbiór literatury, którą nazywamy Judaizmem Drugiej Świątyni. Septuaginta była częścią tego, ale masz Eklezjastyka.

Masz mądrość Ben Syracha. Masz Psalmi Salomona. Masz dwa ogromne tomy literatury żydowskiej, które nie są kanoniczne i obejmują okres międzytestamentalny.

Machabejskie. W Biblii RSV zawsze uwzględniano część Apokryfów, w tym 1. i 2. Machabejską, ale w rzeczywistości są cztery Machabejskie: 1., 2., 3. i 4. Machabejskie. Dołączono trzy i cztery, więc tylko część tej literatury żydowskiej Drugiej Świątyni jest uwzględniona w RSV, nie dlatego, że jest kanoniczna, ale dlatego, że jest ważna historycznie.

To jest most lądowy, jeśli łaska, literacki most między Starym Testamentem a czasami Jezusa i apostołów. To jest coś, co jest bardzo zaniedbane. Co wpłynęło na Jezusa jako uczącego się żydowsko, gdy dorastał jako dziecko? Co wpłynęło na Pawła? Kim był Gamaliel? Dlaczego studiował w Jerozolimie z Gamaliel w bardzo młodym wieku? Cóż, to był Judaizm Drugiej Świątyni.

Studiowali nie tylko pisma Starego Testamentu, ale także własne pisma, które były dość płodne w tym okresie. Pojawiają się nawet w Nowym Testamencie. Istnieje wiele miejsc, w których w Nowym Testamencie pojawiają się cytaty pochodzące z literatury judaizmu Drugiej Świątyni, a nie z Biblii, a mimo to są one włączone w autorytatywny sposób do Nowego Testamentu.

Uzyskują swój prawdziwy autorytet dopiero wtedy, gdy trafiają do Nowego Testamentu, że tak powiem. W przeciwnym razie jest to kwestia historycznego pisania, a nie czegoś, co ma imprimatur inspiracji. Ale gdy trafiają do Nowego Testamentu, wtedy przyjmujemy, że są dokładne dzięki Bożej opatrności.

Dobrze. Teraz, doskonałość podtrzymywania prawdziwych tradycji, ten *paradoseis*. Zauważ, że te tradycje, *paradoseis*, to rzeczownik, nie pochodzą od Pawła, ale on je przekazał.

Jest czasownik, rzeczownik paradyści, czasownik to *pareidolia*, a te słowa są używane w Dziejach Apostolskich i Nowym Testamencie jako autorytatywny przekaz autorytatywnych informacji i stają się zasadniczo słowem kodowym dla tego rodzaju rzeczy. Paweł użyje go trochę później, jak wspomniałem w tym akapicie, w 1 Koryntian 15, właśnie w ten sposób. Nie był twórcą tego materiału, ale go przekazał.

Był w nurcie tradycji. Paweł nie był kontrtradycją. Był kontrludzką tradycją.

Ale prawdą i dokładnością było to, że Paweł podchwycił, przekazał i rozwinął to na wiele sposobów. Ten termin, w różnych formach, jest używany w odniesieniu do tradycji, która jest postrzegana jako autorytatywna. Bez względu na to, jaka jest historia tradycji, termin *paradoseis*, czyli tradycje, jest używany w odniesieniu do mężczyzn.

Jest używane w odniesieniu do herezji Kolosa, która była tradycją złego rodzaju. Jest używane w odniesieniu do judaizmu. Mieli swoje tradycje i używali również prawdziwych tradycji chrześcijańskich.

Dałem ci tekst na temat każdego z nich. Użycie czasownika w Ewangelii Łukasza 1-2 jest dość ważne. Prolog do Ewangelii Łukasza 1 jest jednym z najważniejszych prologów w Ewangeliach, ponieważ daje nam wgląd w to, jak Ewangelie były pisane w pierwszym wieku.

Łukasz twierdzi, że daje *paradoseis*. Daje autorytatywny przekaz informacji. To kolejny ważny tekst w tym kierunku.

Ten termin prawdopodobnie odnosi się do ustalonego nauczania ustnego, które było częścią wczesnochrześcijańskiego zbioru instrukcji. I jak już wielokrotnie mówiłem, ten termin zwykle oznacza autorytatywną tradycję, taką jak w 1 Koryntian 15-3, gdzie Paweł odwołuje się do niej w swojej instrukcji o zmartwychwstaniu. Tak więc Paweł nie jest samotnym tropicielem.

Od czasu do czasu był marginalizowany, a samo jego poświęcenie wydawało się marginalizować go wśród niektórych ludzi. Ale faktem jest, że Paweł jest nauczycielem prawdziwej tradycji, zarówno żydowskiej, jak i chrześcijańskiej, a także kimś, kto rozwija ją w pełniejszy sposób, gdy rozpakuje znaczenie tej tradycji dla kościołów w swoich listach. Paweł przedstawia stworzone rozróżnienia płciowe jako kanoniczne i niepodlegające negocjacji.

Taka jest normatywna natura paradosis, tradycji. Będę używać słów normatywny i opisowy. Czasami Biblia uczy nas tego, co nazywamy normatywnym stylem.

To coś, co zawsze jest prawdą. To przepisuje prawdę, przepisuje nam, w co powinniśmy wierzyć. Czasami Biblia jest opisowa.

Opisuje nam, jak działał kościół. To nie jest nam nakazane. Nie musimy robić tego dokładnie tak samo, jak oni to robili.

Na przykład słyszałem wiele kazań na temat wizji z Dziejów Apostolskich 20:20, chodzenie od domu do domu, i to było podstawą programu wizytacji od domu do domu w kościele. To nie jest sposób korzystania z Dziejów Apostolskich. Nie ma nic złego w wizytacji od domu do domu, ale to nie jest sposób korzystania z Dziejów Apostolskich.

Księga Dziejów Apostolskich opisuje nam, jak wczesny kościół to robił. Możemy zaczerpnąć z niej wiele pomysłów, ale nie przepisuje nam dokładnie, jak mamy to robić. Nie musimy zachowywać komunii za każdym razem, gdy spotykamy się jako chrześcijanie.

W pierwszym wieku mieli tendencję do tego. Nie musimy koniecznie oprawiać nabożeństwa kościelnego wokół tego. Niektóre grupy tak robią, Plymouth Brethren, i podobało mi się to.

W moich najwcześniejszych chrześcijańskich dniach działałem w niektórych zgromadzeniach Braci Plymouth, a kościół presbiteriański, do którego teraz chodzę, obchodzi to co tydzień. Ale jak wszystko, niektóre z tych rzeczy mogą stać się zbyt pro forma, a w niektórych denominacjach mogą być źle rozumiane przez ludzi, którzy nie rozumieją ewangelii tak jasno, że coś dla nich robi. Musimy być bardzo ostrożni w tym, jak traktujemy tę konkretną tradycję.

Dzieje Apostolskie opisują, a Paweł opisuje, czy też przepisuje, gdy mówi? W odniesieniu do tych stworzonych rozróżnień ról mężczyzny i kobiety oraz sposobu, w jaki Bóg opisuje je w Księdze Rodzaju, a następnie w narracji biblijnej, powinniśmy prawdopodobnie postrzegać to jako normatywny materiał preskryptywny. Tak to jest. Istnieją pewne wyzwania w rozpakowywaniu tego.

Niektórzy ludzie podejmują logiczne skoki, lub nielogiczne skoki, jak wolisz, od jednego małego kawałka informacji i rozkładają go na system. I bądź ostrożny. Ale faktem jest, że są to przepisane nauki.

Są częścią tradycji, których powinniśmy przestrzegać. Nie są tylko opisowe. Myślę jednak, że może natura okładki, i porozmawiamy o tym trochę.

Kobiety miały być zakryte, ale jak się je zakrywa? To dwie różne rzeczy. Natura okładki jest stworzonym rozróżnieniem, a czym jest ten obraz, chwałą kobiety, chwałą mężczyzny i kwestią natury okładki. Istnieje wiele interpretacji tego, co to oznacza.

To nie jest tak istotne jak nauczanie kryminalistyczne. To bardziej funkcjonalny, pragmatyczny cel i to jest trochę bardziej opisowe. Ten termin, ta kwestia tradycji, w różnych formach, jest używana w odniesieniu do tradycji, która jest postrzegana jako autorytatywna, niezależnie od tego, jaka może być historia tradycji.

Już to przeczytałem — następny akapit. Paweł przedstawia stworzone rozróżnienia płciowe jako kanoniczne i niepodlegające negocjacji.

Uważa jednak kwestie okładki za zwyczajowe. Teraz staje się to kontrowersyjne i nie jest to prosta rzecz do odpowiedzi w wersecie 16, do czego jeszcze wrócimy. To może być opisowe, w zależności od tego, jak rozumiesz to w kontekście.

Zauważa, że szerszy problem dotyczy haniebnych działań niektórych kobiet, które testowały lub kwestionowały historyczne rozróżnienia między mężczyznami i kobietami, czyli *paradoseis*, tradycje. Paweł jest skłonny przedstawić teologiczne uzasadnienie dla utrzymania zwyczaju ze względu na znaczenie głębszych kwestii. Tak więc zwyczaj jest związany z tradycją, a jeśli zwyczaj ma odzwierciedlać tradycję, to staje się czymś, co jest quasi-tradycją, jeśli wolisz.

Może nie na stałe, ale na pewno na stałe w kontekście, o czym porozmawiamy nieco później, szczególnie w wersecie 10. Teraz, gdy przechodzimy dalej, fragment, werseł 2, to znaczy, nie ma na celu obniżenia statusu kobiet. W rzeczywistości byłby to cały fragment.

Rozdział 11 wywyższa kobiety na wiele sposobów. Werszet 5 mówi: Ale każda kobieta, która się modli lub prorokuje, teraz upoważnia ją, która się modli lub prorokuje. To jest miejsce publiczne.

Więc tutaj, niemal improwizując, jakbyś już to wiedział, Paweł ją upoważnia. Kobiety, które modlą się lub prorokują z odkrytymi głowami, hańbią swoje głowy. Teraz musimy zrozumieć to przykrycie i kwestię hańby.

To tak samo, jakby ją ogolić, ale jest to dozwolone. On nie poniża kobiet. On faktycznie przyznaje im pewne prawa; w wielu sytuacjach w historii Żydów nie miały one wcześniej takich praw.

Wiersz 11, Więc nie bądźcie zbyt wyniośli, panowie. Wiersz 12, Ale wszystko pochodzi od Boga, i to jest bardzo, bardzo ważne zdanie na końcu tego akapitu od 7

do 12, ponieważ wszystko pochodzi od Boga. To jest centralny punkt w całym tym fragmencie.

Pytanie nie brzmi, jak mężczyźni i kobiety odnoszą się do siebie nawzajem, ale jak mężczyźni i kobiety odnoszą się do Boga w publicznym nabożeństwie. To jest kluczowy punkt w tym tekście. I to jest końcowe stwierdzenie w wersecie 12. Przyjrzyjmy się.

Tak więc nie ma to na celu obniżenia statusu kobiet. Tekst przynajmniej promuje prawo i wolność kobiet do uczestnictwa w publicznym nabożeństwie, o ile robią to zgodnie z stworzonymi rozróżnieniami, które wprowadza Paweł. Teraz, gdy mówisz o stworzonych rozróżnieniach, egalitaryści czasami chcą to złagodzić, ponieważ wiele razy stworzone rozróżnienia są rozumiane jako kobiety pod mężczyznami.

Zamiast stawiać na równi z mężczyznami, ich cały pogląd jest równością, równością egalitarną, podczas gdy hierarchiści lubią tworzyć rozróżnienia, ponieważ wskakują na platformę, że chodzi o mężczyzn nad kobietami. To są pewne rozróżnienia teologiczne, które są wnoszone do tego tekstu częściej niż poza nim. Tekst nie jest traktowany tak, jak zostało to wniesione przez niektóre z tych szczególnych kontrowersji dotyczących mężczyzn i kobiet.

Paweł nie ma na celu uciszenia chrześcijańskich kobiet, ale raczej zagwarantowania, że w swoim samowyrażaniu nie zaprzeczają one integralnej części samych siebie, mówi Talbot. To znaczy, mężczyźni właściwie powiązani z Bogiem, kobiety właściwie powiązani z Bogiem, nie z mężczyzną, ale z Bogiem, mogą czcić Boga otwarcie i swobodnie. I nie zaprzeczają przy tym temu, kim są według Księgi Rodzaju.

Mężczyzna jest chwałą Boga, kobieta jest chwałą mężczyzny. I to będzie miało wiele wspólnego z tym, dlaczego kobieta jest pokryta mężczyzną. Nie chodzi o mężczyznę do kobiety, kobietę do mężczyzny.

Chodzi o każdego z nich do Boga. Pamiętaj o tej perspektywie. W związku z tym należy zapytać, jaki był pierwotny cel, który Paweł zamierzał tutaj osiągnąć? I myślę, że chodzi o ochronę chwały Boga w stworzeniu.

Nie chronimy męskiej chwały, ani nie chronimy kobiecej chwały. Chronimy chwałę Boga. W tym powstają rozróżnienia.

Nie są to rozróżnienia ontologiczne same w sobie, ale rozróżnienia funkcjonalne, które zdaniem Pawła powinny być zachowane na podstawie Księgi Rodzaju i metanarracji Pisma Świętego. Ale nie jest to surowe poniżenie kobiety. Musimy to powiedzieć, ponieważ często tak się działo.

Szczerze mówiąc, zdarzało się to częściej w ciągu ostatnich 60 lub 70 lat. Szczerze mówiąc, w XIX wieku kobiety niosły ruch misyjny. Nawet Południowi Baptyści mają wszystkie te kobiety, które zbierają ofiary dla tych, którzy byli sławnymi misjonarzami.

W związku z tym jest to coś, co zostało bardziej wyeksponowane w ostatnich dekadach z powodów, o których mogą nas poinformować historycy. Teraz, po drugie, symbolika głowy czciciela przed Bogiem w 3 do 16, strona 137. Po 11:2, przynosząc nam tę kwestię paradoseis, tradycji, wkraczamy na arenę rywalizacji o interpretację pewnych terminów i relacji tych terminów.

I przez lata zakopałem się w niektórych z tych materiałów, a czasami odchodzę i czuję, że kręci mi się w głowie, i po prostu wyrzucam wszystko, co w to włożyłem. I nie jest małym wyzwaniem, aby wejść w tę literaturę. Ale myślę, że największym problemem, jaki stwarzamy, jest to, że wchodzimy we wszystkie kreatywne konstrukcje zbyt wcześnie.

Zbyt wcześnie wchodzimy w hermeneutykę specjalnego porządku obrad. Musimy starać się zachować tekst w czystości, aby zobaczyć, co mówi on w odniesieniu do Pawła w pierwszym wieku, a następnie przejść do niego później. Myślę, że gdybyśmy zrobili to ostrożniej, prawdopodobnie byłoby mniej gadaniny o 1 Koryntian 11 niż w debacie na temat płci.

Kilka ważnych szczegółów tego fragmentu było i jest szeroko dyskutowanych, a ostateczne, przekonujące rozwiązanie ewangelicznej debaty na temat płci nie jest w zasięgu ręki. Nie jest w zasięgu ręki, ponieważ gdy ktoś broni jakiejś konstrukcji, nigdy nie będzie w zasięgu ręki, ponieważ będzie się przekształcał, aby bronić swojej konstrukcji. Tak więc, niezależnie od tego, czy jesteś egalitarny, czy hierarchiczny w swojej podstawowej orientacji, będziesz popierał ten pogląd.

To jest hermeneutyka agendy, którą każdy praktykuje w mniejszym lub większym stopniu. Najlepsze, co możemy zrobić, to być świadomym naszej praktyki i starać się być szczerym wobec pism i ich podstawowych bezpośrednich nauk, zanim zbyt głęboko wsiąkniemy w nasze własne ostateczne wnioski, gdy wrócimy do tekstu. Jak podsumował to Fee, Fee jest egalitarystką, ale posłuchajcie tego podsumowania.

Jako dobry uczony stara się zachować nad tym kontrolę. Cytuję, wraz z tymi szerszymi pytaniami kontekstowymi, ten fragment jest pełen znanych trudności egzegetycznych, w tym jednej, logiki argumentu jako całości, która z kolei jest związana z dwiema, naszą niepewnością co do znaczenia niektórych absolutnie kluczowych terminów, a jest ich wiele, i naszą niepewnością co do panujących zwyczajów, zarówno w kulturze w ogóle, jak i w kościołach w szczególności, w tym całego złożonego zagadnienia wczesnego chrześcijańskiego kultu. Odpowiedź Pawła

zakłada, że istnieje między nimi a nim porozumienie w kilku kluczowych punktach, a zatem te kwestie nie są poruszane.

Jak każdy list, jest to jednostronna rozmowa telefoniczna. Daliby nam jakieś przypisy. Tak więc dwa kluczowe pytania kontekstowe, co się działo i dlaczego się działo, są szczególnie trudne do zrekonstruowania.

Ale chcę wrócić do tego tematu jeszcze raz, że możemy również utrudnić rekonstrukcję, ponieważ doszliśmy do pewnych wniosków i chcemy zobaczyć te wnioski, i chcemy, aby terminy pasowały do naszych z góry przyjętych wniosków. To cykl, to koło, tekst, terminy, frazy, co myślę, że oznaczają, co inni myślą, że oznaczają, powrót do tekstu. To duże koło patrzenia na te informacje i próby bycia tak szczerym i otwartym, jak to tylko możliwe, w odniesieniu do całej biblijnej konstrukcji.

Przeczytałem, myślę, że niektórzy, którzy robią to bardzo dobrze, i niektórzy, którzy wykorzystują tekst do własnych celów, i nie będę wymieniał nazwisk. I to jest prawdą na poziomie naukowym, nie tylko na poziomie popularnym. Ponadto w wersecie 11:3, biblijna nauka o przywództwie jest podana, a następnie zostanie ona rozpakowana.

Przede wszystkim, jest to powiedziane. Czy proste odczytanie 11-3 wskazuje, że głowa jest elementem normatywnym czy opisowym? Mówi się o tym w 11:3, ale chcę, abyście zdali sobie sprawę, że głową każdego mężczyzny jest Chrystus, a głową kobiety mężczyzna, a głową Chrystusa jest Bóg. Cóż, to jest paradoseis .

To nadal jest, w wielu aspektach, powiązane z numerem dwa. Więc myślę, że będziemy musieli zejść na stronę, że to jest stwierdzenie normatywne. To nie jest tylko stwierdzenie opisowe.

Paweł jest, ale to nadal są metafory. To nadal metafora relacji między Bogiem a ludzkością, między mężczyzną a kobietą, kobietą a mężczyzną w narracji biblijnej. Jak należy rozumieć głowę, kephele , jak należy rozumieć głowę w 11:3? I dojdziemy do tego tutaj.

Czy to autorytet czy hierarchia? To podporządkowanie kobiet mężczyznom. I niektórzy nagięliby ten tekst, myślę, do faktu, aby był tekstem dowodowym, że kobiety powinny płaszczyć się przed mężczyznami. Ale tutaj znowu, nawet jak powiedział Garland, który jest egalitarystą, nie o tym jest ten tekst.

Ale im bardziej ktoś jest hierarchiczny, tym bardziej chce, aby ten tekst był taki. Ponieważ daje ci męską dominację w posłudze, która jest widziana i pożądana. Czy jest autorytatywna czy hierarchiczna? Czy jest źródłem lub pochodzeniem? Kobieta pochodzi od mężczyzny.

I mówi też, że Chrystus pochodzi od Boga. Teraz robi się naprawdę podchwytliwie. Źródło i początek byłyby łatwe do zobaczenia.

Ale wielka dyskusja brzmi, co to oznacza dla Chrystusa? Aby zobaczyć to dla mężczyzny i kobiety, wiemy, że kobieta została stworzona z mężczyzny. Wiemy, że Bóg stworzył mężczyznę. Ale pytanie brzmi, w jaki sposób Chrystus pochodzi od Ojca? I czy możesz użyć analogii mężczyzny i kobiety? Czy musisz? Może to być inne pytanie.

Ale mimo wszystko, w tym kontekście staje się to kwestią kontrowersyjną. Ta debata na górze przelała się na debatę nad tym, co nazywamy podporządkowaniem, w odniesieniu do Trójcy. Na przykład, w jakim sensie Chrystus byłby pochodzący od Ojca lub podporządkowany Ojcu, jeśli przyjmujemy pogląd źródłowy? I jak mówię, nie brakuje literatury na ten temat.

Zarówno artykuły w czasopiśmie, jak i książki zostały napisane na ten temat, zanim zajęliśmy się kwestią płci i kwestiami podporządkowania Trójcy. Ale potem to się pojawia i wchodzimy w tę kontrowersję dotyczącą kobiet, a hierarchowie szczególnie to podchwycili, ponieważ służyło ich celom, i oskarżyli egalitarystów o herezję, podporządkowanie Chrystusa i posiadanie błędnego, heretyckiego poglądu na podporządkowanie w odniesieniu do Trójcy. Cóż, nie będę tego tutaj rozwijał, ale musisz być ostrzeżony, że to ogromna kontrowersja i możesz spędzić dużo czasu, moglibyśmy prawdopodobnie spędzić kurs, rozmawiając o Trójcy, podporządkowaniu w odniesieniu do Trójcy, a potem przyjść i zapytać, czy istnieje nielegalność w odniesieniu do ludzi używających jej w odniesieniu do płci.

Ale to musi być coś, co rozbudzi twoją ciekawość. Termin tłumaczony jako głowa jest użyty 10 razy w 11:3 do 10. Wspomnieliśmy już wcześniej, że powtarzanie jest czymś, co powinno zwrócić naszą uwagę.

Słowo mądrość jest użyte 21 razy w wersetach, w rozdziałach od 1 do 4. Więc rozdziały od 1 do 4 muszą mieć coś wspólnego z mądrością i jest używane wszędzie. Mądrość człowieka, mądrość Boga, dobra mądrość, zła mądrość. Cóż, w tych kilku wersetach mamy 10 wystąpień słowa głowa, i są one w zasadzie tłumaczone w ten sposób, kephale, nie są ukryte w tłumaczeniu.

Powtarzanie powinno zawsze pobudzać nasze zmysły interpretacyjne. Teraz dałem wam tutaj wykres, gdzie umieściłem tekst w lewej kolumnie, a następnie tekst w środku. Używam NRSV.

Chciałbym mieć tablicę tekstu, ale na stronie można mieć tylko określoną liczbę kolumn. I dam ci trochę tego w inny sposób później, ale tutaj byłoby miło to mieć. Ale faktem jest, że wszystkie tłumaczenia używają słowa head.

Więc nie ma wielkiej różnicy w używaniu słowa głowa. Wielką różnicą jest to, co ludzie mówią, że głowa oznacza. Dobrze, trzecia część tego wykresu to, bardzo ważne jest, aby zadać sobie pytanie, czy głowa jest używana dosłownie, głowa, czy jest używana metaforycznie, że moja głowa reprezentuje Boga w publicznym kulcie.

Człowiek jest chwałą Boga. Okej, więc masz dosłowność i masz metaforę. W 11:3 chcę, żebyś zrozumiał, że Chrystus jest głową każdego mężczyzny.

Cóż, on nie siedzi mi na ramionach. To metaforyczne zastosowanie. A mąż jest głową żony.

On nie siedzi na jej ramionach. To metaforyczne użycie. A Bóg jest głową Chrystusa.

Ponownie, to jest metafora. Metafory są znane, ponieważ metafory nie są samowystarczalne. Muszą być wyjaśnione.

I to właśnie dzieje się w tym tekście, jak również w badaniach nad Trinity. Musisz wyjaśnić metafory. A kiedy masz coś takiego, będziesz mieć cały wachlarz opinii.

Kościół miał dobre i złe rzeczy, a my mamy to samo, co w 11:4: każdy, kto modli się lub prorokuje z czymś na głowie, co dosłownie hańbi jego głowę. Wow, czy to jest dosłowne, czy też chodzi o hańbienie Chrystusa? Ponieważ nie pokazuje już chwały Boga. Myślę, że to prawdopodobnie metafora.

Wstawiłem tam znaki zapytania, abyście mogli przyjrzeć się temu bliżej. 11:5 ma trzy odniesienia. Ale każda kobieta, która modli się lub prorokuje z odsłoniętą głową, cóż, to jest dosłowne, hańbi swoją głowę, jak w poprzednim wersecie, na mężczyznę.

To prawdopodobnie metafora, ale stawiam znaki zapytania. Prawdopodobnie nie muszą to być znaki zapytania, ale stawiam je mimo wszystko, żeby było miło. To jest to samo, co ogolenie jej głowy.

Cóż, nie golisz metafory. Golisz dosłownie głowę, więc to jest dosłowne. Dobrze, idąc dalej, werset 7, ponieważ mężczyzna nie powinien mieć zakrytej głowy, jego głowa jest zakryta. To jest dosłowne, ponieważ jest obrazem i odbiciem Boga.

Kobieta jest odbiciem mężczyzny. 11:10, z tego powodu kobieta powinna mieć symbol władzy na głowie, ze względu na aniołów. Myślę, że tym razem jest to dosłowne, a nie metafora w tym konkretnym punkcie.

Dobrze, więc widzimy, że mamy to słowo, mamy je wielokrotnie używane, i staje się to dużym terminem, który jest przedmiotem debaty co do jego znaczenia. Ludzie debatują nad tym terminem, robią badania nad słowami, doprowadzają do wniosku, a potem narzucają to wszystkim innym. Przepraszam.

Znaczenie słowa kephale i słowa study approach było interesujące. Obserwowałem to w profesjonalnych stowarzyszeniach przez dziesięciolecia, w których uczestniczyłem. Niektórzy powiedzieli, że kephale jest używane do oznaczania władcy lub autorytetu, i ujawnili tysiące tekstów, w których head jest używane do określenia władcy lub head jest używane do określenia kogoś, kto jest głową organizacji, korporacji, głowy rzeki.

No cóż, to by nie działało tak dobrze, prawda? Nawet jeśli jest używane w ten sposób, ale to wchodzi w zakres źródła. Więc co tu mamy? Mamy kilka osób. Znajdziesz ludzi, którzy rozumieją „głowę” jako władcę lub autorytet, aby, ogólnie rzecz biorąc, być w obozie hierarchicznym.

Zwykle nazywają siebie komplementarianami, a ja skomentuję to za chwilę. Będę ich nazywał hierarchalistami, i nie dlatego, że jestem wielkim, silnym egalitarystą. Próbuję podążać za tekstem i prawdopodobnie bardziej dryfuję w domenę komplementarian, ale będę poruszał się w kontinuum tej domeny komplementarnej.

Zgodnie z tekstem nie jestem niewolnikiem systemu i staram się nie być nim celowo. Przede wszystkim, pod rządami władców lub autorytetem, pogląd ten został opublikowany w wyczerpujących badaniach nad słowami. Wayne Grudem słynie z przenoszenia leksykonów do profesjonalnych medianów, aby udowodnić swój punkt widzenia, że twierdzenie, że użycie głowy jako źródła nie istnieje.

Grudem przeprowadził te badania i je opublikował. Ludzie publikowali przeciwko niemu. Trinity Journal z Trinity Theological Seminary ma wiele badań następujących po sobie, za i przeciw na ten temat.

Niektóre z nich są cytowane w mojej bibliografii, inne możesz wydobyć na światło dzienne. Jeśli chcesz studiować tę dziedzinę, moi przyjaciele, musisz przeczytać od 2000 do 5000 stron, aby wejść w debatę na temat płci. Znacznie łatwiej jest najpierw wejść w Biblię, ale przechodzisz do debaty na temat płci, a ona szaleje, ponieważ używają tego samego tekstu i twierdzą różne rzeczy z różnych powodów.

Grudem rzucił wyzwanie powierzchownemu użyciu słowa kephale jako źródła, a w następnej sekcji zobaczymy, że wyzwanie to zostało podjęte przez niektórych. Drugi pogląd, władcy lub autorytetu, skutkuje postrzeganiem kobiet jako podporządkowanych mężczyznom. Męskie przywództwo jest normą w domu i kościele.

Tak więc wraz z autorytetem władcy pojawia się analogia podporządkowania, którą można surowo odnieść do uprzejmości. To kontinuum hierarchizmu, przechodzące w pewne części komplementarności. I tak to ma być rozpakowane w systemach o wiele bardziej.

Nie chodzi mi tu o systemy, ale dołączam je jako ostrzeżenie. Po drugie, termin ten jest używany w znaczeniu i jest tłumaczony w idei źródła lub pochodzenia. Teraz ma w swoim pociągu wielu ciężkich graczy.

Władca lub autorytet ma kilku ciężkich graczy, ale większość z nich jest w pociągu konserwatywnego ewangelikalizmu. Może są też tacy spoza tego pociągu. Myślę, że Fitzmeyer, on jest rzymskim katolikiem, nie ewangelikiem.

Więc nie jest łatwo określić, kto jest tego częścią. Ale oto, właśnie podałem ci kilka próbek. Dobrze, źródło lub punkt początkowy.

Po pierwsze, chociaż ten pogląd jest powolny w robieniu studiów słów, to jednak powstały. Niektóre powstały w obliczu wyzwań innych. Niektóre spojrzęły na innych i powiedziały, nie zamierzam tego uświetniać wyzwaniem.

I tak, masz to yin-yang pomiędzy tymi dwoma ruchami. Ale ciekawa osoba o nazwisku Charlie Martin, która jest również rzymskim katolikiem, pojawiła się, aby odpowiedzieć na masowe studia słów Grudema. Wiecie, jeśli znajdziesz 2500 fragmentów, które udowadniają twój punkt widzenia, a ktoś znajdzie jeden, który jest jasny, ale nie, to jest to interesujący Dawid i Goliat, prawda? Podczas gdy ten pogląd jest powolny w badaniach słów, to jest pogląd egalitarny, zrobili to.

Troy Martin podjął wyzwanie Grudema i wykazał, że rzeczywiście słowo głowa jest używane w literaturze greckiej w znaczeniu źródła. Teraz jest kilku, którzy przeprowadzili pewne badania i wykazali, że źródło i pochodzenie mogą być częścią idei kephale w literaturze greckiej. Myślę, że to prawdopodobnie w pewnym stopniu punkt wyjścia.

Jest o wiele więcej, co może mieć autorytet władcy, ale taka jest natura literatury. Ale jeśli masz źródło rzeki, początek rzeki, używamy tego jako metafory w naszej własnej kulturze, prawda? Początek rzeki jest źródłem rzeki. To nie jest władca rzeki.

To nie jest autorytet rzeki. Więc jest trochę śmieszne myśleć, że nie mielibyśmy tej strony tego konkretnego terminu, ponieważ jest to powszechna metafora na wiele sposobów. Przede wszystkim podałem ci miejsca, niektóre miejsca, tylko dwa lub trzy z nich, które Martin wydobył na światło dzienne, a inne również wydobyły na światło dzienne, które pokazują ci, że źródło lub pochodzenie jest uzasadnionym tłumaczeniem.

Serce jest źródłem, pierwszym punktem. Arche, to inne słowo na źródło lub początek krwi. Głowa jest źródłem.

Jest głowa. Kephale jest źródłem flegmy. I to jest dosłowna głowa, ale nadal jest źródłem.

Zauważ, że musisz uzupełnić koncepcję źródła w każdym z tych tłumaczeń. Głowa jest źródłem flegmy. Śledziona jest źródłem wody.

I ciągnie dalej i dalej w swojej liście. Arystoteles ma tekst. Dlaczego twarz najbardziej się poci? Uważam, że to powinno być w cudzysłowie.

Zapomniałem moich początkowych cytatów, moich początkowych cytatów. Dlaczego twarz najbardziej się poci? Czy dlatego, że pot najłatwiej przechodzi przez części, które są rzadkie i wilgotne? Niektórzy z tych wczesnych pisarzy mieli zabawne sposoby opisywania rzeczy. Pocisz się pod pachami, prawda? Głowa wydaje się być źródłem wilgoci, ponieważ to dzięki znacznej wilgoci rosną włosy.

Głowa wydaje się być źródłem wilgoci. Kephale ponownie ma źródło lub pochodzenie. Martin idzie dalej i rozsądnie wykazuje, że serce, a nie głowa, jest centrum inteligencji, rozumu, myślenia i podejmowania decyzji.

Biblia jest w tej kwestii dość jasna, ale większość chrześcijan tego nie dostrzega. Jak człowiek myśli w czym? Nie w mózgu, ale w sercu. Jak powiedział Jezus, z serca wypływają sprawy życia.

Używali organów, ponieważ w starożytnym świecie uważali, że rozum skupia się tutaj. Emocje skupiają się w splunkna, ukłonach współczucia. W naszej kulturze wiemy, że myślenie skupia się tutaj i dajemy serce emocjom.

Więc, masakrujemy Biblię za każdym razem, gdy używa słowa serce. Jeśli ktoś wierzy w Pana Jezusa Chrystusa całym sercem, nie. Pomyśl o tym.

Serce jest synonimem umysłu i racjonalnego procesu w większości pism, ponieważ był to starożytny świat. Artykuł Martina daje ci miły mały wstęp do tego, jak również ten cytat tutaj. Dalej mówi, że określenie kephele jako autorytetu nad tym, co robi Grudem, jest po prostu niezgodne z antropologią Pawła.

I nie zamierzam dać ci całej sekcji, ale możesz zobaczyć artykuł Troya Martina. Troy Martin brał również udział w publikowaniu wielotomowego medycznego greckiego słownika medycznego starożytnego świata. I jestem pewien, że w tym medycznym słowniku znajdzie się fajny wpis o sercu.

Nie widziałem tej publikacji. Trwa od dziesięcioleci. Myślę, że jest już dostępna, ale na emeryturze wypadłem z obiegu, a to również byłoby poza moim zasięgiem cenowym.

A nie mam biblioteki w pobliżu, żeby pójść i sprawdzić, więc niestety nie mam tego. Ale nawet jeśli dałem ci tu tylko trochę, to wystarczy. To kephale może oznaczać źródło i pochodzenie, chociaż wiele, wiele razy oznacza władcę i autorytet, razem z RK.

Stają się niemal synonimami w tym względzie. I tak, nie możesz, nie wskakujesz na bandwagony z powodu liczb. Wskakujesz na bandwagony z powodu kontekstu.

To jest ostateczny arbiter każdego słowa. To kontekst, w którym jest używane. A ja nie liczę. Możesz liczyć ile chcesz, ale liczenie nie jest ostatecznym autorytetem.

Teraz podałem ci odniesienie do artykułu Martina, który prawdopodobnie znajduje się w gazetach SBL z 2007 r. Ponadto, wynikający z tego pogląd egalitaryzmu twierdzi, że kobiety są równe mężczyznom w większości dziedzin domu i kościoła. Tak więc, hierarchialistycznie, kobiety są podporządkowane mężczyznom w domu i kościele.

Egalitaryści, kobiety są równe mężczyznom w domu i kościele. To nie znaczy, że hierarchiści nie widzą mężczyzn i kobiet rozmawiających ze sobą, aby rozwiązywać problemy w domu lub w kościele. Nie oznacza to również, że nie wolno im nauczać.

Niektórzy radykałowie by to zrobili, ale nie wszyscy. Po stronie egalitarnej nie oznacza to, że nie widzą pewnych prawomocnie stworzonych rozróżnień między mężczyzną a kobietą, genetycznie, pod względem DNA itd., itd., a nawet w niektórych domenach funkcjonalności. Oznacza to jednak, że istnieje większa równość.

Często używają fragmentu z Galatów, że nie ma niewolnika ani wolnego, mężczyzny ani kobiety. Trzeba być trochę ostrożnym z tym tekstem, aby nie nadużywać go jako tekstu dowodowego, aby powiedzieć więcej niż można udowodnić z innych tekstów. Tak więc, chociaż gromadzenie dowodów za pomocą słów może być zabawne i pomocne, nie zawsze rozwiązuje to kwestię znaczenia.

Studia nad słowami same w sobie nie rozwiązują znaczenia. Dużo pracuję nad kwestią duchowości, a przymiotnik duchowy nie jest zbyt często używany w Nowym Testamencie. Jezus nigdy nie użył tego terminu, a termin ten nigdy nie był używany w odniesieniu do Jezusa.

Ale gdybym miał napisać książkę o tym, co znaczy być duchowym, nie sądzę, żebym chciał marginalizować Jezusa. A ten termin nie został użyty w Psalmach. Nie sądzę, żebym chciał marginalizować Psalmy.

Dlatego musimy uważać, aby nie przepracowywać słów, wykluczając kwestię kontekstowego znaczenia. Całe znaczenie tkwi w kontekście. Słowa czerpią swoje znaczenie z kontekstu, a to jest absolutnie kluczowe w hermeneutyce.

Przechodząc do strony 139, pierwszy główny punkt jest tam. Metaforyczne zastosowania head stanowią kluczowe elementy interpretacji. Widzieliśmy, że head jest prawdopodobnie bardziej dosłowne niż metafora, ale metaforyczne są tymi, które są w centrum uwagi, oczywiście.

Znaczenie słowa „head” w jego metaforycznym tłumaczeniu jest mocno kwestionowane. Właśnie zobaczyliśmy część z tego. Spór dotyczy głównie debaty na temat płci.

Hierarchizm i niektórzy komplementarianie promują tłumaczenie autorytetu, podczas gdy egalitaryści argumentują za źródłem. Czasami trzeba się cofnąć i zastanowić, czy współczesna agenda, debata na temat płci, nie przesłoniła zwykłego odczytania tekstu na potrzeby hermeneutyki agendy. Proste odczytanie tekstu w jego kontekście i w jaki sposób odnosi się do metanarracyjnego kontekstu Biblii, musi być zawsze naszym pierwszym zadaniem.

Hierarchalist . Trochę się tu powtarzam, ale podsumowuję. Hierarchalist .

Teraz używam tego terminu zamiast „complementarianizm” i mam małą gwiazdkę, która przechodzi na dół strony 139 i mówi „uwaga”. Zwróć uwagę na moją uwagę. Od jakiegoś czasu trwa kontrowersja, kto jest właścicielem terminu „complementarianizm” w debacie na temat płci.

Wielu uważa, że pewna grupa hierarchistów przejęła ten termin. Musiałbyś przeżyć niektóre z tych debat, zobaczyć, jak się rozgrywają na arenie zawodowej i w sferze publikacji, żeby się cofnąć i trochę pośmiać z tego. To nie jest śmieszne.

Czasami stawało się to dość złośliwe. Jednak grupa hierarchistów przejęła ten termin dla siebie i nadała mu swoje znaczenie, które nie jest historycznie preferowanym znaczeniem w historii debaty na temat gatunku. Nie jest trudno to zbadać.

Scott McKnight zadzwonił do zmian w sprawie przejęcia słowa „complementarian” przez hierarchalistów . Przejęli je. Dlaczego? To łagodniejszy termin.

Nie podobało im się, że oskarżano ich o hierarchiczność, ze wszystkim, co to wnosi do dyskusji. Weźmy słowo „complementarian”. Po prostu je wzięli, nadali mu swoją definicję, co stworzyło problemy w sposobie, w jaki termin ten był używany w literaturze.

Cóż, to są fakty. Możesz zrozumieć zastosowanie tego. Wróćmy do punktu wypunktowania.

Używam tego terminu zamiast „complementarian”, ponieważ jest to raczej termin pośredni i zawsze wymaga potwierdzenia. To jest „complementarian”. Kiedy ktoś mówi, że jest „complementarianinem”, to dopiero początek dyskusji.

Jeśli ktoś mówi, że jest hierarchistą, to w zasadzie rozumiesz, kim jest. Ktoś mówi, że jest egalitarny, to w zasadzie rozumiesz, kim jest. Mówią, że jest komplementarianin.

Cóż, to zajmie kilka książek, żeby to rozgryźć. I tak właśnie stało się w debacie na temat płci. Więc trzeba zadawać pytania.

Więc, przechodząc dalej. Hierarchiści widzą ten tekst jako zależny od relacji struktury płci ustanowionej w kulturowym mandacie Genesis. Priorytet i kolejność 1 Koryntian 11 odzwierciedlają autorytet kreatywnych rozróżnień dla celów rozróżnień płci.

Teraz wiele z tego zabierze nas z powrotem do Genesis. Gdybyśmy weszli w kreatywne konstrukcje debaty o płci, musielibyśmy tam wrócić. Nie zamierzam tam wracać, ale dam wam tutaj mały wgląd.

Czy podporządkowanie się kobiety mężczyźnie z hierarchicznego punktu widzenia jest stworzonym poddaniem, to znaczy przed upadkiem, czy też jest to poddanie po upadku? To ciekawa mała rozmowa. Czy ta kwestia napięcia między mężczyznami i kobietami była czymś stworzonym czy wynikiem upadku? I zobaczycie, jeśli zagłębicie się w literaturę na temat hierarchii i egalitaryzmu, te dwa stanowiska są zwalczane w Księdze Rodzaju. Gdzie zaczyna się rola mężczyzny i kobiety? W stworzeniu czy po upadku? Teraz, upadek wszystko zepsuł i mógł zepsuć również to, ale to coś, na co powinniście zwrócić uwagę, zagłębiając się w literaturę w tych obszarach, jeśli zdecydujecie się to zrobić.

Egalitaryści i niektórzy komplementarianie. I myślę, że to, co masz, jest hierarchiczne, egalitarne. Komplementarianie mają cały ten środek, a niektórzy skłaniają się w tę stronę, niektórzy w tamtą, a potem masz tych pośrodku.

Prawdopodobnie znajduję się bardzo pośrodku. Widzę trochę prawdy na obu końcach tego kontinuum i wolałbym spróbować najpierw pracować z tekstem, a następnie z innymi kwestiami, tak bardzo jak to możliwe. W porządku, idę dalej.

Egalitaryści postrzegają obawy Paula nie jako hierarchiczne, czyli kto ma władzę nad kim, i to jest uzasadnione spostrzeżenie, ale relacyjne, czyli unikalne relacje, które są predysponowane. Myślę, że to jest predysponowane, a nie przewidywane, jeśli masz to w swoich notatkach w ten sposób. Postaram się to naprawić.

O tym, że jedno jest źródłem istnienia drugiego. To jednak podnosi problem Chrystusa pochodzącego z Boga. Fee zajmuje się tym podporządkowaniem na stronie 505 swojej pracy.

To byłoby jego pierwsze wydanie, jak sądzę. Możesz porównać je do drugiego wydania, w którym prawdopodobnie je rozszerzył, ponieważ od pierwszego wydania jego komentarza wydarzyło się więcej. W literaturze poświęconej debacie na temat płci znajdziesz elementy dotyczące kontrowersji podporządkowania.

Jeśli przejdziesz na strony internetowe, dam ci je później, któregoś z tych obozów, znajdziesz więcej, niż chcesz o tym mówić. Będą mówić o teologii podporządkowania w Trójcy, jak jest ona używana jako metafora w debacie na temat płci, a dla niektórych, czy jest to słuszna analogia, czy musisz wymuszać tę analogię między Bogiem a Chrystusem, czy jest to po prostu bardziej powierzchowna analogia, jak mężczyźni, kobiety, kobiety, mężczyźni. W rzeczywistości chrześcijanie opowiadający się za biblijną męskością i kobiecością, którzy są po hierarchicznej stronie barykady, posunęli się tak daleko, że twierdzą, że chrześcijanie opowiadający się za biblijną równością są heretykami z powodu swoich poglądów na 1 Koryntian 11 i niektóre kwestie, o których tutaj mówimy.

Teraz musisz wejść do literatury i to zobaczyć. Czasami było trochę więcej gorąca niż światła, ale jest dużo napisane i dużo dobrego materiału. Jest dobry materiał po obu stronach barykady.

Musisz czytać szeroko i uważnie, ponieważ jest wiele hermeneutyki agendy, a musisz używać tego samego tekstu, aby nauczać. Musisz być niezwykle ostrożny, ale możesz sobie z tym poradzić, czytając szeroko. To jest klucz do sukcesu.

Na dole strony, 2b, nauka o przywództwie jest omawiana w wersetach od 4 do 15. Duchowa symbolika głowy jest metaforyczną symboliką w odniesieniu do mężczyzn i kobiet. To są kwestie odkrytego i zakrytego.

1d, zastosowanie symboliki w zgromadzeniu korynckim w wersetach od 4 do 6. Werset 4, spójrzmy na werset 4. Każdy mężczyzna, który modli się lub prorokuje z nakrytą głową, hańbi swoją głowę. Więc tutaj mówimy o mężczyźnie. Wrócisz i porozmawiasz o kobiecie w wersecie 5. Jak mężczyźni hańbią swoją głowę, jeśli jest nakryta w zgromadzeniu? Czy kiedykolwiek o tym myślałeś? Zawsze wydawało mi się to dziwne.

Jeśli czytałeś Stary Testament, arcykapłan miał dość wymyślne nakrycie głowy, które musiał nosić w Miejsu Najświętszym, prawda? Musiał zakryć głowę. Można go było zabić, jeśli nie miał zakrytej głowy. Ortodoksyjni Żydzi nosili jarmużkę.

To czapka z czaszką, która pokazuje ich szacunek dla Jahwe. Cóż, więc jest ciekawe pytanie, dlaczego człowiek miałby zostać odkryty z niektórymi z tych tradycji. Paweł nie zawraca sobie głowy, by zająć się niektórymi z nich.

Nie wyobrażam sobie, że nie przyszło mu to do głowy, ale może nie przyszło mu to do głowy, ponieważ nie czekał dokładnie na to drzewo. Polecam artykuł Richarda Oстера tutaj. Richard Oster jest zawodowym archeologiem, kowalem archeologii z tekstem Nowego Testamentu, a także klasycznych źródeł z tekstem Nowego Testamentu.

Ma świetny artykuł. Musisz się wynurzyć. To już nie jest takie trudne w internecie.

Jeśli byłeś w college'u lub seminarium i uważasz, że masz problem z po prostu wyciągnięciem tego z ogólnej sieci, skontaktuj się z bibliotekarzem w swojej szkole. Większość tych szkół na terenie kampusu ma dostęp do baz danych znacznie wykraczających poza to, co ma internet, i znacznie lepszych niż te, które często możesz znaleźć w internecie, chyba że znajdziesz te podstawowe czasopisma w internecie. Znajdziesz je wiele razy.

Dadzą ci pierwszą stronę, a potem powiedzą, że musisz zapłacić, aby uzyskać resztę. Cóż, jeśli pójdziesz do swojej biblioteki i porozmawiasz ze swoim bibliotekarzem, możesz mieć dostęp do większej ilości informacji, niż wiesz. Możesz być w stanie, ze swojej witryny internetowej, przejść do swojej biblioteki, wpisać kod i móc przeszukiwać ogromne, ogromne aspekty czasopism i wyświetlać te artykuły.

Mam komputer terabajtowy i mam gigabajt po gigabajcie po gigabajcie artykułów z czasopism, które skopiowałem na swój komputer z tych stron bibliotecznych do wykorzystania w nauczaniu. Cóż, możesz zrobić to samo. Bądź kreatywny.

Bądź ambitny w tej kwestii i znajdź te rzeczy. Zawsze się nad tym zastanawiałem, ale artykuł Richarda Oстера jest rozsądnym sposobem na rozwiązanie tego problemu. Korynt, znowu, był kolonią rzymską.

Kiedy rzymscy mężczyźni oddawali cześć, zwłaszcza elita, przywódcy i Cezarowie. W Koryncie, kiedy rzymscy mężczyźni oddawali cześć, naciągali togi na głowy w hołdzie bóstwu. Teraz, ze względu na nasz kontekst, nie mogę wam pokazać obrazków.

Gdybym był bardziej wyrafinowany, może mógłbym to zrobić. Wystarczy wpisać w Google „Rzymscy Cezarzy” i na nich spojrzeć, a zobaczysz ich mnóstwo. Na przykład August ma togę na głowie.

Toga na głowie jest związana z religią rzymską. Nie zawsze ją tam noszono. Kobiety tak, ale mężczyźni nie.

Mężczyźni mieli to w sobie, ale gdy byli w kontekście religijnym, nosili to jako wyraz hołdu dla bóstw. Rzymscy mężczyźni oddawali cześć z zakrytymi głowami, zwłaszcza elita i Cezarowie. Ten gest nabożny był znany jako *capite lotny*.

Jeśli dobrze rozumiem łacinę, to prawdopodobnie nie. Używali jej zarówno stali duchowni rzymscy, jak i świeccy, co może odnosić się do wszystkiego, od Cezara, zanim został uznany za bóstwo, lub czegoś podobnego w kulcie rzymskim. Ale oni by to wyrzucili z głowy.

Druidzi robili to samo. Pamiętajsz to z angielskiej historii. To sięga Rzymu.

To stanowi matrycę dla stroju dewocyjnego wspomnianego w 1 Liście do Koryntian 11. A Oster bardzo wyraźnie przechodzi przez kwestię rzymskich mężczyzn zakrywających głowy w miejscach kultu, aby oddać hołd bogom. Tak więc, gdyby chrześcijanin był zakryty, byłoby to synkretyzmem.

Byłoby to okazywanie hołdu i wyglądałoby, że robią to, co do nich należy. To jeden aspekt. Drugim aspektem byłoby to, że w stworzonych rozróżnieniach, o których mówił Paweł, głowa człowieka jest chwałą Boga.

I nie obejmujesz tego w kulcie, w symbolice. Więc masz tu dwie rzeczy. Możliwość rzymskiego wpływu religijnego i rzeczywistość innej metafory i innej metanarracji w odniesieniu do mężczyzn w kulcie.

Niestety, w tym rozdziale niewiele uwagi poświęcono mężczyznom, ponieważ wszyscy gonią za kobietami. David Gill, artykuł w twojej bibliografii rozwija ten problem i kwestię kwestii mężczyzn i zasłaniania twarzy. Odpowiedź na werset 11:4 nie jest taka trudna.

Analogicznie, powinniśmy znaleźć łatwiejszą drogę w 11:5 i podążać w kontraście do mężczyzny z dwóch powodów. To nie jest synkretyczne z religią rzymską i podążanie za obrazem człowieka, Chrystusa będącego głową człowieka, a zatem związanego z Bogiem i będącego otwartym i na zewnątrz. Kobiety, z drugiej strony, w kulturze rzymskiej były zasłonięte z powodu małżeństwa i pokory, ale były również zasłonięte w kościele, ponieważ ich głowa była symbolem mężczyzny, chwały mężczyzny, a chwała mężczyzny nie powinna być widoczna w kulcie.

Więc, zatem, zasłona. Okej, porozmawiamy więcej o tej symbolice, ale po prostu wbijcie ją sobie do głowy w tym konkretnym momencie. Teraz, to prowadzi nas do 11:5, i to również zajmuje nam około godziny w naszym wykładzie.

Więc zatrzymam się tutaj na stronie 140 i zaczniemy następny wykład z 1 Koryntian 11, werset 5 na stronie 140. Przeczytaj swoje notatki, zrób tyle badań, ile możesz, edukuj się, a myślę, że jeśli wejdiesz w tę dyscyplinę, nauczysz się ją lubić. Dziękuję.

To jest dr Gary Meadors w swoim nauczaniu na temat Księgi 1 Koryntian. To wykład 25, 1 Koryntian 11:2-34, Odpowiedź Pawła na pytania o publiczne wielbienie, 1 Koryntian 11:2-16, Mężczyzna i kobieta w publicznym wielbieniu przed Bogiem, Część

1.